

PIONIER

EVANGELISASIE

**Om met behulp van Nuwe Testamentiese metodes
gemeentes te laat groei en nuwes te begin wat self-versorgend is**

THOMAS WADE AKINS

E-pos adres: wade.akins@pobox.com
Home Page: <http://www.pioneerevangelism.org>

© Copyright
Junta de Missos Nacionais
Convenço Batista Brasileira
Rua Gonzaga Gastos, 300
Rio de Janeiro, R.J.20-541-000. Brazil

Alle regte voorbehou.
Gedeeltelike of algehele kopiëring van hierdie boek is toelaatbaar
op voorwaarde dat die inhoud nie aangepas word nie.

Vorige uitgawes in Portugees:

1991 1.200 kopieë
1992 2.800 kopieë
1993 2.000 kopieë
1994 10.000 kopieë
1995 10.000 kopieë
1997 10.000 kopieë
1999 10.000 kopieë
TOTAAL: 46.000 kopieë

Vorige uitgawes in Engels:

1995 1.000 kopieë
1999 5.000 kopieë
2000 4.000 kopieë

Vorige uitgawes in Spaans:

1999 3.000 kopieë
1999 10.000 kopieë

Oorspronklik gepubliseer in Portugees onder die titel
Evangelismo Peioneiro

Buiteblad: Rogerio Freitas de Oliveira
Voorlopige vertaling in Engels: Christy Akins Brawner
Finale vertaling: Juan Alberto Galvis
Elektroniese uitgawe: Reynaldo Amaral
Gedruk in Brasilië

AANBIEDING

“want daar sal ’n tyd kom wanneer die mense die gesonde leer nie meer sal verdra nie. Hulle sal hulle eie begeertes volg en vir hulle leermeesters bymeekaarmaak wat net sal sê wat hulle graag wil hoor. Hulle sal die waarheid nie wil hoor nie en hulle tot verdigsels wend. Maar bly jy in alle omstandighede nugter, verdra lyding, doen jou werk as verkondiger van die evangelie, voer al die pligte van jou bediening uit.”

2 Timoteus 4 : 3 – 5 (Nuwe Vertaling)

Die wêreld is vandag nog net so beïndruk met nuwigheede soos wat dit die afgelope twee millennia was. Om ’n boek te skryf oor evangelisasie – die realiteit van elke mens se verantwoordelikheid voor Jesus Christus – is insigself ’n moeilike taak.

Hierdie opdrag word nóg moeiliker wanneer die onderwerp Pionier Evangelisasie is. Daar is geen wonderlike bronne betrokke nie en geen verrassende teorieë is ooit hieroor gehoor nie. Die doel van Pionier Evangelisasie is om elke mens by die punt te bring waar hy Jesus Christus sal ken as eerste prioriteit in die lewe.

Dr. Akins het goeie resultate behaal in sy navolging van hierdie sending. Dit het hy gedoen deur sy unieke styl, en omdat hy die gesag van ’n empirikus het.

Die Bybelse opdrag kom met dieselfde intensiteit na ons toe as waarmee dit na Timoteus gekom het: “doen die werk van die evangelis.”

Dit is eenvoudig en direk. Net soos die Evangelie self.

Pr. Ivo Augusto Seitz, Algemene Sekretaris:
Brazilian Baptist National Missions Board

INHOUDSOPGAWE

AANBIEDING	3
ERKENNING	9
DEFINISIES	12
DIE BEGINSELS	13
DIE PRAKTIESE ASPEKTE	56
DIE PLAN	159
AANHANGSELS	186
PIONIER EVANGELISTE EN DIE GEBRUIK VAN MENINGSOPNAMES SES WAARHEDE VIR DIE NUWE BEKEERLING	188
’N NUWE LEWE	204
GOEIE NUUS UIT GOD SE BYBELSTUDIES	231
GOEIE NUUS UIT JESUS BYBELSTORIES	267
BEGIN ’N NUWE LEWE IN CHRISTUS	319
DISSIPELSKAPSOPLEIDING VIR PLAASLIKE LEIERS	389
BIBLIOGRAFIE	412

IN MEMORIUM

Sherry Deakins Akins was die belangrikste persoon deur God gebruik om Wade Akins aan te moedig om die Pionier Evangelisasie-program in Brasilië te begin en te ontwikkel. Omdat Wade beseft het dat die skryf, ontwikkeling en bestuur van die program baie ure alleen en weg van die huis en sy gesin sou kos, het hy ernstig geworstel met die vraag of hy met die projek moes voortgaan of nie. Hy het een aand sy twyfel met sy vrou gedeel, en haar antwoord aan hom was: “Wade, jy moet dit doen; hierdie bediening is van die Heilige Gees.” Die Pionier Evangelisasieprogram het stadig ontwikkel en het uitgebrei, nie net in die staat Minas Gerais in Brasilië waar hulle gewerk en gewoon het nie, maar sedert 1989 dwarsdeur die hele volk van Brasilië. Sy het haar lewe gegee vir hierdie bediening.

Sherry het 'n terminale siekte, genaamd Schleroderma, wat vesel in haar longe, ingewande en belangrike organe geplaas het, opgedoen. Dit is in September 1992 gediagnoseer.

Toe sy gevra is of sy Brasilië permanent wou verlaat en terugkeer na die Verenigde State om by haar familie te wees, het sy geantwoord: **“Die doel van my lewe is om Jesus Christus te verheerlik in my lewe sowel as in my dood. God het ons na Brasilië geroep en ek wil bly.”**

Op 4 Desember 1993 het Sherry skielik flou geword en is sy dood in hul huis in Belo Horizonte, Minas Gerais, Brasilië. **Sherry was waarlik 'n mens wat gelewe en gesterwe het binne die wil van God!**

En Jy?

Toewyding

*Ek dra hierdie uitgawe van hierdie handleiding op aan my wonderlike en liefdevolle eggenoot, **Barbara Ann Hawthorne**, 'n gawe van God se genade aan my. Die inhoud van hierdie handleiding is nie vir Barbara net teorie nie, want sy is, en word nog steeds deur God gebruik in die wen van siele sowel as in die begin van gemeentes. God het ons saam geseën en ons toegelaat om saam te dien in die opleiding van ander in Pionier Evangelisasie Konferensies dwarsoor Brasilië en ander volke van die wêreld.*

Thomas Wade Akins

Erkenning

Hierdie opleidingshandleiding sou nooit ontstaan het as dit nie was vir die lewe en invloed van my Sendingprofessor, **Dr. Cal Guy** nie. Dr. Guy en sy lering het so 'n impak op my lewe gehad, dat ek, na drie jaar se studie onder hom by Southwestern Seminary, 'n baie suksesvolle bediening in ons hoofstad verlaat het en vertek het na die sendingveld in Brasilië. Sy volgehoue gebede en briewe was vir my tot groot seën en God het dit gebruik om my te bemoedig gedurende moeilike tye. Sy idees word herhaaldelik in hierdie handleiding gereflekteer. Ek is ook diep dankbaar vir die professore wat my onderrig het by Louisiana College, New Orleans Seminary en Southwestern Seminary. Die opleiding wat ek hier ontvang het, het my leer navors en praktiese projekte leer skryf.

Ek is baie dank verskuldig aan **Dr. Dennis Blackmon** wat my gehelp het met die ontwikkeling van baie van die idees wat in hierdie boek voorkom en wat sy notas oor die plant van kerke gegee het daarvoor. Dit was Dr. Blackmon wat my meermale gebel het om my aan te moedig om hierdie projek te skryf en dit van die begin af toe te pas. Sy raad en voorstelle was van groot waarde en tot groot hulp. Ek het in hierdie boek saam met Dr. Blackmon se notas, gebruik gemaak van materiaal uit The Indigenous Church (Melvin Hodge), Indigenous Church Planting (Charles Brock), en andere.

Dr. Charles Brock is 'n voormalige sendeling aan die Filippyne. Sy boek Indigenous Church Planting, gepubliseer deur *Broadman Press*, het 'n baie belangrike invloed gehad op my lewe en sy idees is van fundamentele belang vir hierdie projek. **Dr. Waylon Moore** het die "Goeie Nuus van God"-Bybelstudies, gebaseer op die Evangelie volgens Johannes, vir PIONIER EVANGELISASIE geskryf. God het hom gebruik om my te dissipeleer en hy is vir almal wat hom ken 'n voorbeeld van die lewe en bediening van Jesus. Ek wil erkenning gee aan my broer in Christus, **Mario Ikeda**,

voormalige Direkteur van die Evangelisasie Afdeling van die Brazilian National Convention, wat my geweldig gehelp het in die skryf van hierdie handleiding en wat die program geloods het. Terwyl ek die program in die staat Minas Gerais geloods het, was hy besig daarmee in die staat van Pará. Sonder Mario sou die pionier evangelisasiebediening nooit nasionale vlak bereik het in Brasilië nie.

Ek wil verder graag vir **Pastor Aloizio Penido Bertho**, Uitvoerende Sekretaris van die Minas Gerais State Convention, bedank. Pastor Aloizio het saam met my dwarsoor Brasilië onderrig in opleidingsklinieke wat vir die mense aangebied is. Hy het my sy volle ondersteuning gegee in die ontwikkeling van hierdie PIONIER EVANGELISASIE-bediening in die staat Minas Gerais, veral in die beginstadium toe sommige van die voorgestelde idees ongewild was by party mense. Waar sê die Bybel byvoorbeeld dat mens nie 'n gemeente kan organiseer tensy daar 'n geördineerde pastor, eiendom en 'n kerkgebou is nie?

Daar moet 'n woord van dank gebring word aan **al veertig oorspronklike pionier evangeliste** wat saam met my gewerk het in *Minas Gerais* gedurende die eksperimentele fase van hierdie projek. Dit was 'n lang, moeilike twee jaar van harde werk vir elkeen, maar drie-en-sestig nuwe sendings was die gevolg hiervan. Hierdie evangeliste het goeie maandelikse verslag gelewer en elke fase geëvalueer sodat die program aangepas en verbeter kon word. As gevolg van hulle werk is baie veranderinge gemaak aan die oorspronklike weergawe van die program.

Ter aanvulling wil ek graag **Dr. Bill Richardson** erken wat die Streeksdirekteur was van Brasilië gedurende die eerste loodsing van hierdie projek. Hy het die projek goedgekeur en my in staat gestel om die eerste groep vir twee jaar te lei.

Ek kan my dank aan **Curtis Sergeant**, sendeling in Singapore, nie in woorde uitdruk nie. Ons het vriende geword by 'n *Strategy Coordinators Training Conference* in São Paulo, Brasilië. Curtis dien in Asië en sy bydraes en voorstelle was van onskatbare waarde. Ek wil ook vir J.O. Terry en Jackson Day bedank wat die gedeeltes oor *Vertelling* bygedra het.

Ten slotte my dank aan 'n paar dierbare en baie spesiale vriende wat my op verskeie maniere gehelp het in my bediening en wat by my gestaan het deur moeilike en swaar tye in my persoonlike lewe. Hulle is Internasionale **Evangelis Sammy Tippit** van San Antonio, Texas; **Dr. Phil Jett**, pastor van die groot Englewood Baptistekerk in Jackson, Tennessee; **Mnr. en Mev. Gary A. Taylor**, Ontwikkelaar van Jackson, Tennessee; **Mnr. en Mev. Ronny Mackey**, kontrakteur van Heath Springs, Suid-Carolina; **Mnr. Guy Wolcott**, sakeman van Portland, Oregon en **David Wilson**, President en Direkteur van Open Air Campaigners International. Elkeen is op 'n kragtige en spesiale wyse deur die Here gebruik in my persoonlike lewe en in my bediening.

My diepste liefde aan my twee seuns, Tim en Jason. Dankie aan **Jeff Brawner**, my skoonseun wat aan hierdie handleiding gewerk het en ook die grafieke in die beplanningsafdeling van hierdie boek voorsien het.

Laastens wil ek my dogter, **Christy**, wat hierdie boek uit Portugees in Engels vertaal het en wat ook die stories "Goeie Nuus oor Jesus" en "Begin 'n Nuwe Lewe in Christus" geskryf het, bedank. Ek het jou lief, Christy.

Thomas Wade Akins.

DIE BEGINSELS

Hierdie afdeling van die boek verduidelik wat die pionier evangelis behoort te doen en hoekom.

DEFINISIES

PIONIER – Dit is die term wat ons gebruik vir die persone wat 'n nuwe werk en nuwe gemeentes begin.

EVANGELISASIE – beteken “om die Goeie Tyding van Jesus Christus te verkondig”. Die Evangelie word in 1 Korintiërs 15:3 verduidelik en lui: “Christus het vir ons sondes gesterf, volgens die Skrifte; ⁴Hy is begrawe en op die derde dag opgewek, volgens die Skrifte...” Dit is die goeie nuus wat die Evangelie bring. Om hierdie goeie tyding te verkondig aan die verlore mensdom van die wêreld, is evangelisasie.

- I. Wat is Pionier Evangelisasie?**
- II. Die Bybel en Kultuur**
- III. Die Bybel en sy Gesag**
- IV. Wie kan 'n Pionier Evangelis wees?**
- V. Die Rol van die Pionier Evangelisasie Leier (PEL)**
- VI. Die Evangelisasie Dissipelskapspan**
- VII. Nege Basiese Noodsaaklikhede om met sukses nuwe gemeentes te stig.**
- VIII. Ses sleutels tot die groei van nuutgestigte gemeentes.**
- IX. Die Eienskappe van die Nuwe Testamentiese kerk.**
- X. Samevatting**

I. Wat is Pionier Evangelisasie?

Hierdie bediening het in 1989 in Brasilië begin nadat 'n plaaslike kerkplant-situasie bestudeer is. Gedurende my eerste termyn as sendeling van die International Mission Board van die Southern Baptist Convention is ek vir 'n jaar na 'n taalskool. Toe ek in die sendingveld was, het ek 'n plan uitgewerk waarvolgens gemeentes begin kan word, en 12 nuwe Baptiste gemeentes in die staat Minas Gerais in Brasilië begin.

Na my terugkeer van verlof, het die werk te stadig gevorder na my sin. Ek het begin nalees oor metodes van evangelisasie. Charles Brock se boek Indigenous Church Planting het vir my die meeste leiding gegee in my navorsing. In die proses het ek 'n opleidingsbediening ontwikkel, gebaseer op die Bybel, dr. Brock se boek, verskeie ander bronne wat in hierdie handleiding genoem word, en die sisteem van kerkplanting wat gedurende my eerste termyn as sendeling in Brasilië ontwikkel is.

Toe die program eers in sy oorspronklike vorm geskryf is, is veertig manne en vroue opgelei om hierdie plan in aksie te stel. Hulle is na drie-en-sestig dorpe gestuur in die staat Minas Gerais waar hulle oor 'n tydperk van twee jaar gemeentes in elke dorp begin het. Vir twee jaar het hierdie oorspronklike pionier evangeliste elke maand evalueringsverslae na die Evangelisasie- en Sendingafdeling van die Minas Gerais Baptist Convention gestuur. Aan die einde van die twee jaar is 'n evaluasiespan saamgestel om die hele bediening in oënskou te neem. Gedurende die volgende drie jaar is nog baie ander spanne gevorm in ander dele van Brasilië. Predikante, lidmate, evangeliste en kerkleiers het elke aspek van die bediening geëvalueer. **Binne 'n tydperk van nege jaar is 94 gemeentes georganiseer, 179 gemeentes begin en 383 preekpunte gestig in die staat Minas Gerais in Brasilië.** Al dié bedienings was betrokke by pionier evangelisasie en die statistieke is deur middel van opnames

neergeskryf. Teen 1999 is meer as 15 000 Brasiliëanse dwarsoor die land opgelei en 'n beraamde 1 000 nuwe gemeentes is in Brasilië begin. Vandag word daar elke jaar 'n paar honderd Pionier Evangelisasiespanne gevorm om nuwe gemeentes te begin dwarsoor die wêreld.

Hierdie opleidingshandleiding en -metode is die produk van die werk van honderde manne en vroue wat hierdie program gebruik het. Hulle word deur God gebruik om duisende mense te bereik wat nie voorheen bereik is nie, en ook om nuwe gemeentes te begin. Die doel in Brasilië is om duisende pastors (predikante), sendelinge en lidmate op te lei om nuwe gemeentes te begin. Hulle leer almal die basiese beginsels wat in die handleiding gegee word, wat universeel is en in enige kultuur en volk in die wêreld toegepas kan word. Eenvoudig gestel: **die Pionier Evangelisasie Metode behels die opleiding van lidmaat-evangeliste om in gebiede in te gaan waar daar geen gemeentes is nie (pionier areas) om siele te wen vir Christus en nuwe gemeentes te begin.**

Die sleutelvraag is vandag: “Hoe kan ons die Evangelie vinniger versprei en nuwe gemeentes begin?” Na my mening lê die antwoord daarin om lidmaat-evangeliste dwarsoor die wêreld op te lei om nuwe gemeentes te begin en te ontwikkel.

Kom ons kyk na 'n paar probleme waarmee sendingleiers in die moderne samelewing te doen kry:

1. 'n Gebrek aan visie
2. Onopgeleide lidmate (predikers)
3. Gebrek aan belangstelling
4. Verlies aan kerklidmate
5. Gebrek aan samewerking tussen gemeentes
6. Probleme om woonstelgeboue in die groot stede te betree
7. Hoë grond- en boukoste

Kan ons hierdie probleme oorbrug? Beslis! Trouens, Christus het hulle reeds vir ons oorbrug. Tog moet ons weer die basiese metodes van die Bybel bestudeer en veral dié wat gebruik is deur ons model-sendeling, Paulus.

Dr. Dennis Blackmon, 'n voormalige sendeling aan Brasilië, het vier basiese modelle geïdentifiseer om nuwe gemeentes te begin.

1. Die Tradisionele Metode *met* 'n kerngroep gelowiges.

Die sendingorganisasie of gemeente bepaal eers die werksarea. Hierna nooi hulle 'n werker, nie noodwendig 'n predikant nie, om die taak te verrig. Dié werker kry 'n geskikte plek waar die nuwe groep kan vergader; die sendingorganisasie of 'n gemeente kry die ondersteuning van tien of meer Christene wat in die omgewing woon waar die nuwe bediening begin word. Hierdie paar gelowiges en die werker begin 'n gemeente met die finansiële ondersteuning van die sendingorganisasie of denominasie, sowel as die ondersteuning van die Plaaslike Genootskap en in sommige gevalle die Nasionale Genootskap van u bepaalde denominasie. Die sendingorganisasie of die gemeente neem normaalweg al die belangrike besluite.

2. Die Tradisionele Model *sonder* 'n kerngroep gelowiges.

Die sendingorganisasie of denominasie oorheers alles, net soos in die bostaande model, totdat die nuwe gemeente amptelik geïndeneer is. Die enigste verskil is die afwesigheid van die oorspronklike ondersteuningsgroep bestaande uit plaaslike gelowiges.

3. Die spesiale Projek Model.

Die sendingorganisasie of denominasie bepaal die area en kies 'n projek wat die grootste impak sal maak. Tipiese

voorbeelde van sosiale projekte is Bybelstudies of die bediening aan onbereikte gemeenskappe. Hierdie projek word gekies met die organisasie se eie finansiële bronne en beskikbare personeel in gedagte. Daar was byvoorbeeld in 1992 'n groot vloed in die staat Minas Gerais in Brasilië. Honderde mense is dakloos gelaat. Barbara Akins kon geld van haar sendinggenootskap beskikbaar stel om die mense te help om hul huise te herbou. Die burgemeester het die grond geskenk en hulle het 'n splinternuwe woonbuurt begin wat hulle **BETHEL – DIE STAD VAN GOD** genoem het. Binne 'n jaar het hulle 70 huise gebou en tuis-Bybelstudies begin. Mense is gered en 'n gemeente is begin. Dit was 'n kombinasie van die Spesiale projek en Pionier Evangelisasie, want Bybelstudie is gehou in die huise van verloregeaande mense. Gewoonlik word 'n werker genooi om die projek uit te voer wanneer die Spesiale Projek Metode gebruik word. Die organisasie of denominasie verskaf 'n saal waar samekomste gehou kan word en begin amptelik met 'n *sendingfront*. Die sendingorganisasie of denominasie kan kies of hulle self alle besluite wil neem of nie.

4. Pionier Evangelisasie Model.

Die sendingorganisasie of denominasie bepaal die area wat bereik moet word en kies “volwasse lidmate” om die taak te verrig. Hierdie lidmate is goed opgelei en toegerus deur kundiges op die gebied van sendingwerk. Die doel van hierdie handleiding is om hulle op te lei. Vervolgens sal gemeentelide die werk begin sonder 'n groep Christene of met net 'n paar Christene wat hom ondersteun. Hulle doel is om 'n nuwe gemeente te begin wat onder die Here se leiding self-regerend, self-onderhoudend en self-vermenigvuldigend is. Die pionier evangelis lei die nuwe gemeente om van die begin af sy eie besluite te neem in plaas daarvan dat die sendingorganisasie of denominasie wat hom uitgestuur het dit doen.

II. Die Bybel en Kultuur

Dit is baie belangrik dat ons onderskeid tref tussen wat Bybels is en wat kultureel is. Ek mag 'n Amerikaner wees, maar God het my geroep om sendeling te wees in Asië (Viëtnam), die VSA (Washington DC), Afrika (Zimbabwe) en Brasilië.

Elke plek in die wêreld het sy eie definitiewe kultuur. Ons weet dat die Here se werk gebaseer moet wees op die Bybel *en* op elke volk se eie kultuur. Dit moet nie gebaseer word op die godsdienstige tradisies van een spesifieke kultuur nie. In die VSA het die meerderheid kerke byvoorbeeld hul eredienste elke Sondaggend om 11h00. Beteken dit nou dat alle eredienste dwarsoor die wêreld om 11h00 moet begin? NEE! In die VSA sing baie kerke Gesange. Beteken dit nou dat die kerke in ander lande liedere uit die Gesangeboek *moet* sing? NEE! Hulle kán as hulle wil, maar hulle behoort liedere te sing wat gebaseer is op hulle kultuur en behoort gebruik te maak van hul kulturele musiekinstrumente. 'n Kerk kan bv. elektriese kitare, trompette, dromme of enige ander musiekinstrument gebruik.

WAARSKUWING! Musiek is nie lofprijsing nie. Musiek is 'n manier van lofprijsing. Dit is 'n manier waarop ons teenoor God kan uitdrukking gee aan ons gevoelens. Daarom is dit noodsaaklik dat die musiek wat ons gebruik die kultuur van die *mense* moet uitdruk, nie noodwendig die kultuur van die pionier nie. Dit is onmoontlik om 'n sendeling of 'n effektiewe pionier te wees tensy ons die kultuur van die plaaslike gemeenskap verstaan.

Elke volk het verskeie kulture en sub-kulture. Dit is belangrik dat die pionier die kultuur van die mense in die area waar hy beplan om die nuwe gemeente te gaan begin, moet ken en verstaan. Dit is ook belangrik dat hy nie moet probeer om die kultuur te verander nie, maar dat hy op só 'n manier moet dien dat Christus die harte van mense kan verander. Al wat binne 'n kultuur verander behoort te word, is die dinge wat in teenstelling is met die Bybel. Byvoorbeeld: in party woude van die wêreld is daar mense wat babas offer. Sulke praktyke is ooglopend teenstrydig met die Bybelse leer. In so 'n geval moet die pionier probeer om die kultuur te verander deur die verkondiging van die waarheid van die Evangelie.

Die hoofsaak is dat elke streek van 'n land sy eie kultuur het. Dit is belangrik dat die werk van die pionier in lyn sal wees met so 'n plaaslike kultuur en dat dit nie beïnvloed sal word deur ander kulture van ander streke in die land nie. Die pionier moet slegs die Evangelie verkondig, want die Evangelie sal self die aspekte van die kultuur verander wat nie Bybels is nie.

III. Die Bybel en sy gesag

Elke mens in die wêreld het 'n bron van gesag. Dr. Ralph Neighbor, Jr. beskryf in sy boek Survival Kit (Broadman Press) vier bronne van gesag waarvolgens besluit kan word wat reg is en wat verkeerd is.

1. Intellek: Dit is wanneer iemand besluit wat die waarheid is deur sy eie vermoë om te onderskei tussen reg en verkeerd, goed of sleg, moontlik en onmoontlik, ens. Iemand wat op sy verstand staatmaak, mag byvoorbeeld Jesus se wonderwerke betwyfel omdat hy hulle nie wetenskaplik kan bewys nie.

2. Ondervinding: Dit is wanneer iemand besluit oor reg en verkeerd deur staat te maak op sy gevoel, waarnemings en emosies. Ek het, byvoorbeeld, eendag met 'n taxi gery in die stad Rio de Janeiro in Brasilië. Ek het met die bestuurder begin gesels oor die Evangelie. Hy het my vertel dat 'n blinde man in 'n byeenkoms van sy geloof, genees is en dat hy weer kan sien. Toe ek hom vra van watter kerk hy is, het hy gesê dat hy nie 'n Christen is nie en dat sy geloof nie eers verwand is aan die Christendom nie.

Satan het mag om wonderwerke te doen, maar hy kan niemand red nie, en hy kan nie ware vrede en volkome vergifnis gee nie. Soms gebruik hy wonderwerke om mense te mislei. Die Bybel sê in 2 Tessalonisense 2 : 9 – 12: **“Deur die werking van die Satan sal die verskyning van die wettelose gepaard gaan met groot magsvertoon en allerhande vals tekens en wonders en met gruwelike misleiding van dié wat verlore gaan, omdat hulle nie die waarheid liefgehad en tot hulle redding aanvaar het nie.”**

Party mense sê: “Ek glo in dwelmmiddels en akoholiese drank, want ek voel goed wanneer ek dit gebruik.” Hierdie persoon se gevoelens is sy bron van gesag. Dit is 'n baie gevaarlike manier om jou geloof uit te spreek. Ander sê hulle glo in 'n spesifieke geloofsgeneesheer of medikus omdat hy 'n siekte kon genees. Maar 'n werker van wonders wat dalk baie wonderlike dinge mag doen en so rykdom en roem verwerf, is dikwels glad nie van God nie. Ons kan nie ons geloof bou op wonderwerke, gevoelens of selfs ervarings nie. In stede daarvan moet ons dit bou op die Persoon Jesus Christus, wie Hy is en Sy beloftes in die Woord van God.

3. Tradisie: Dit was een van die grootste probleme waarmee Christus te kampe gehad het. Hy het teen die Jode se tradisies

geveg omdat hulle dit altyd bo die mens se nood gestel het. In Markus 3:1 – 6 lees ons hoe Jesus 'n man met 'n verdorde hand op die Sabbat genees het. Hy het een van die Joodse tradisies verbreek en, omdat dit die Sabbat was, het die Fariseërs van toe af saamgesweer om Hom dood te maak.

Wanneer ons tradisie bo die Woord van God plaas, maak ons Sy Woord van nul en gener waarde. Jesus noem sulke mense in Matteus 15:6 – 9 ‘huigelaars’. “So ontnem julle die woord van God sy gesag ter wille van julle oorgelewerde gebruike. Huigelaars! Die profeet Jesaja het julle mooi opgesom toe hy gesê het: ‘Hierdie volk eer My met hulle mond, maar hulle hart is ver van My af. Dit help niks dat hulle My probeer dien deur leerstellings van mense as gebooie van God voor te hou nie.”

4. Die Skrif: Die Woord van God is ons enigste Bron van ware gesag. God maak die waarheid bekend deur Sy geskrewe Woord. Sy Woord is onherroeplike en volkome kennis.

Jesus het in Johannes 8:32 gesê: “en julle sal die waarheid ken, en die waarheid sal julle vry maak.”

Jesaja 40:8 sê: Gras verdor en blomme verwelk, maar die woord van God bly vir ewig staan.

Psalm 119:105 sê: U woord is die lamp wat my die weg wys, die lig op my pad.

Psalm 119:140 sê: U woord is baie suiwer, ek het dit lief.

Psalm 119:160 sê: Al u bepalings is regverdig. Hulle staan vas.

Aantekeninge:

IV. Wie kan 'n Pionier Evangelis wees?

In die Nuwe Testament sien ons die verskillende verantwoordelikhede van die leiers. Die struktuur van die vroeë kerk was nie ingewikkeld nie; intendeel, dit was baie eenvoudig. Daar was drie ampte:

- 1. Die Opsier:** 1 Timoteus 3 verduidelik die vereistes wat gestel word vir 'n persoon om as ouderling te kwalifiseer. Baie mense dink dit is sinoniem aan 'n pastor.
- 2. Die Diaken:** Hierdie woord kom slegs ses keer voor in die Nuwe Testament. Vier van hierdie ses keer is in 1 Timoteus, een in Filippense en een in Romeine. (1 Timoteus 3:8, 10, 12, 13; Filippense 1:1; Romeine 1:1). Hierdie woord beteken “bediende/dienaar”.
- 3. Die Ouderlinge:** Handeling 14:23 sê dat Paulus “ouderlinge” gekies het vir die hele Klein Asië. Die woord “ouderling” verskyn 56 keer in die Nuwe Testament. Agt-en-twintig van hierdie verwysings verwys na Jode en 28 na leiers in die Nuwe Testamentiese kerke. Handeling 15:2, 4, 6, 22, 23; 16:4 en 21:8 sê dat die kerk in Jerusalem ouderlinge gehad het. Wie was hierdie mense? Hulle was plaaslike leiers wat die leierskap van die kerk aangeneem het.

Die apostel Paulus het die volgende patroon gevolg:

- A. Hy het 'n stad binnegegaan.**
(Handeling 19:1)
- B. Hy het verlore siele gewen vir Christus.**
(Handeling 19:8,10 en 20)
- C. Hy het die nuwe bekeerlinge geleer.**
(Handeling 19:9, 10)
- D. Hy het die plaaslike leiers toegerus en opgelei.**
(Handeling 20:17–21)
- E. Hy het die gemeentes georganiseer en ouderlinge (plaaslike leiers) gekies om die leierskap van die plaaslike gemeente op te neem.**
(Handeling 19:1–20, 35)
- E. Hy het die stad verlaat en verder gegaan na 'n volgende stad.** (Handeling 20:36–38)

Dit behoort die patroon te wees wat die pionier evangelis volg. Vir ons is die belangrike vraag: “Wie kan 'n pionier evangelis wees?” Om hierdie vraag te beantwoord, moet ons Efesiërs 4: 11–12 bestudeer. In hierdie gedeelte is daar 'n lys van die funksies wat die kerk moet vervul.

Die eerste hiervan is die “**apostel**”. Daar is twee soorte apostels. Die eerste dissipels van Jesus was apostels. Paulus was 'n apostel. Die woord “*apostel*” beteken “*iemand wat gestuur is.*”

Die tweede groep is die “**profete**”. Die profete was die predikers. Die woord “profeet” verskyn 242 keer in die Bybel. Deuteronomium 18:18 beskryf hul hoofsaak: “***Ek sal 'n profete***

vir hulle na vore laat kom, een van hulle volksgenote. Hy sal soos jy wees. Ek sal my woorde in sy mond gee, en Hy sal vir sy volksgenote alles sê wat ek Hom beveel.”

Aäron (Eksodus 7:1), Moses, Elisa, Jesaja, Jeremia, Daniël en vele ander was profete in die Ou Testament. Jesaja se vrou was 'n profetes (Jesaja 8:3). In Paar voorbeelde van profete in die Nuwe Testament is Jesus Christus, Agabus (Handelinge 21:10) en die vier maagde, dogters van Filippus, (Handelinge 21:9).

Die derde groep was die **“evangeliste”**. Hulle is die mense wat die goeie nuus van Jesus Christus verkondig met die doel om verlore siele te wen. **(Dit is hierdie mense wat ons “pioniers” noem in die Pionier Evangelisasie bediening)**. Filippus in die Nuwe Testament (Handelinge 21) was 'n lidmaat, diaken en 'n evangelis. Vers 8 sê: **“Die volgende dag het ons vertrek en in Sesarea aangekom. Ons het die evangelis Filippus, een van die sewe, opgesoek en by hom tuis gegaan.”** Hy was lidmaat wat die Evangelie verkondig het aan verlore mense, en hulle gedoop het. Handelinge 8:12 sê: ***“Maar toe Filippus die evangelie van die koninkryk van God en die Naam van Jesus Christus aan hulle verkondig het, het hulle gelowig geword, en mans sowel as vrouens is gedoop.”*** Vandag het ons dwarsoor die wêreld manne en vroue wat die werk van sendelinge doen deur nuwe gemeentes te begin.

Die vierde bediening is dié van **“pastor/prediker onderwyser”**. Die pastors was diegene wat hoofsaaklik die mense geleer het. Die pastor is die leier van die ouderlinge. Hy is die geestelike leier, 'n dienskneg wat sy mense lei op God se weg. Hy behoort die gawe te hê om mense te onderrig en toe te rus.

Elke Christen ontvang in Christus 'n geestelike gawe wanneer hy die Heilige Gees ontvang by sy bekering.

1 Petrus 4:10 sê: *“As goeie bedienaars van die veelvoudige genade van God moet elkeen, namate hy 'n genadegawe ontvang het, die ander dien.”* Volgens Efesiërs 4:11-12 is daar lidmate in die kerk wat die gawe van evangelis ontvang het.

Wie kan 'n pionier wees en nuwe gemeentes begin? Kan 'n pastor 'n pionier wees? Kan 'n lidmaat 'n pionier wees? Kan 'n kerkraadslid van die gemeente 'n pionier wees? Kan 'n wetsgeleerde 'n pionier wees? Kan 'n onderwyser 'n pionier wees? Kan 'n sendeling 'n pionier wees?

Elkeen wat geroepe voel om evangelis te wees en die Bybelse opdrag uit te voer, kan 'n pionier wees. Maar wat is die verseistes om 'n pionier te wees, ongeag of die persoon 'n pastor of 'n gemeentelid is?

1. Jy moet gered wees (Handelinge 9).
2. Jy moet geroep wees (Galasiërs 1:15–16).
3. Jy moet vervul wees met die Heilige Gees (Galasiërs 5:16, Efesiërs 5:18 en Handelinge 13:9).
4. Jy moet weet hoe om die Woord van God te gebruik (2 Timoteus 2:15).
5. Verlang daarna om God te behaag en Hom te gehoorsaam (1 Tessalonisense 2:4).
6. Jy moet die nuwe bekeerlinge liefhê en versorg (1 Tessalonisense 2:7–12 en Titus 1:9).
7. Weet hoe om te bid (1 Tessalonisense 1:2; Kolossense 4:2–6).

- 8. Lewe 'n rein lewe (1 Timoteus 5:22; Titus 1:7–8).
- 9. Wees standvastig in die geloof (Titus 1:9).

Hoe kan ons 'n volk vir Christus wen en nuwe gemeentes begin in elke dorp, stad en gehuggie as ons nie geestelik volwasse leke (lidmate) wat die gawe van evangelis het, oplei om hul gawe te gebruik nie? Daar is nie genoeg predikante (pastors) in die wêreld om die hele wêreld vir Christus te bereik nie. God se kinders moet opgelei word vir daardie taak!

As die pastor-onderwyser 'n groot aantal lidmate wat volgens Bybelse standaarde kwalifiseer, oplei, kan ons die doel bereik om gemeentes in alle stede, buurtes en dorpies in die ganse wêreld te begin.

Wie kan 'n pionier wees? Elkeen wat deur die Heilige Gees geroep is om die goeie nuus van Christus te verkondig en nuwe gemeentes te begin.

Aantekeninge:

V. Die Rol van die Pionier Evangelisasie Leier

Wat is die premêre rol van die pastor, die evangelis of die pionier gemeenteleier? Moet hy alles doen? NEE!! Hy is 'n geestelike leier wat sy mense bedien.

Efesiërs 4:11–12 verduidelik baie mooi wat die premêre rol is van die pastor. Die Bybel sê dat God aan die kerk pastor-onderwysers gegee het om “die gelowiges toe te rus vir hulle diens en vir die opbou van die liggaam van Christus.” **Met ander woorde, die premêre rol van die pastor en/of leier is om die gewone lidmaat (die leek) op te lei en toe te rus om die werk waartoe God hom geroep het, te doen. Jesus het drie jaar gebruik om twaalf dissipels op te lei.** Hy is die perfekte model van hoe om die wêreld te wen. **Hy het 'n basiese beginsel toegepas – vemenigvuldiging.**

Die Pionier Evangelisasie Leier sal 'n EVANGELISASIE-DISSIPELSKAPSPAN saamstel uit gewone mense, en hierdie span oplei om evangelisasiewerk te doen, te dissipeleer en gemeentes te begin. Hierdie handleiding sal jou oplei om dit te doen, maar die heel eerste stap is om jou span op te bou. As jy aanvanklik geen gelowiges het om te begin oplei nie, moet jy gelowiges wen. Nadat jy hulle vir Christus gewen het, moet jy hulle dissipeleer en 'n EVANGELISASIE-DISSIPELSKAPSPAN vorm. Jou doelstelling is om 'n span dissipels saam te stel wat jy kan oplei om Pionier Evangeliste te word. Hierdie span dissipels is wat ons in die opleidingshandleiding *Pioniers* noem. Die einddoel is dat elke pionier 'n Pionier Evangelisasie Leier (PEL) sal word wat sy eie span dissipels/pioniers saamstel. Dit is 'n vermenigvuldigingsproses.

In die Pionier Evangelisasie bediening het die PEL twee premêre verantwoordelikhede:

1. Die eerste premêre verantwoordelikheid van die PEL is om die pioniers een vir een of in klein groepies op te lei. Hierdie opleiding kan nie in 'n massa of in groot groepe gedoen word nie, hy moet hulle in klein groepies oplei. Al die pastors en/of leiers word dus gevra om 'n span te vorm. Ons stel voor dat u tussen 1 en 12 lede in u span het. Dit sal u dissipels wees wat u sal oplei. As daar nie mense is waaruit u 'n span kan saamstel nie, sal u van heel voor af moet begin: evangeliseer mense, wen hulle vir u span en lei hulle op. Die sleutel is om die vorming van 'n span pioniers of dissipels as doelstelling te hê. U moet elke week met u span bymekaar kom vir gebed, verslaglewering, raadgewing en opleiding.

Dr. Waylon Moore sê in sy boek Multipling Disciples die volgende:

- A Dissipelskap is een van die mees strategiese metodes om 'n onbepaalde persoonlike bediening te hê.
- B Dissipelskap is die mees buigsame bediening.
- C Dissipelskap is die vinnigste en veiligste manier om die liggaam van Christus te mobiliseer vir evangelisasie.
- D Dissipelskap het groter langtermyn potensiaal om vrug te dra as enige ander bediening.
- E Dissipelskap skep vir die kerk volwasse, Christus-gesentreerde leiers, georiënteer in die Woord van God.

2. Die tweede verantwoordelikheid van die PEL is om weeklikse kontak met die pionier te behou. Die PEL behoort ten minste een uur elke week saam met sy span pioniers deur te bring. Wat moet hulle in hierdie vergaderings doen?

- A Die PEL behoort die vergadering te open met gebed.
- B Vra elke pionier evangelis om sy oorwinnings van die week met die span te deel.
- C Vra die pionier evangeliste om die probleme waarmee hulle die week te doen gekry het, met die span te deel en maak 'n aantekening van elkeen.
- D Gee berading aan die pioniers i.v.m. elke probleem.
- E Lei die span op deur gebruik te maak van die praktiese afdeling van die **Pionier Evangelisasie** handleiding. Bestudeer byvoorbeeld weer die hoofstukke: *Hoe om getuie te lewer*, of *Evangelisasie* om seker te maak dat die pioniers weet hoe om siele te wen. Of dalk is dit nodig om weer die hoofstukke oor *Gebed*, *Indirekte Metodes* of *Hoe om Gemeenteleiers op te lei*, ens. deur te gaan. Gebruik hierdie tyd om werkers op te lei.
- F Leer hulle praktiese aspekte van die bediening soos hoe om 'n preek uit te skryf, hoe om berading te doen, ens. Dit is die PEL se verantwoordelikheid om hierdie pioniers goed op te lei.
- G Oriënteer die pioniers oor die algemeen en sluit die vergadering af met gebed. (Kyk na die praktiese wenke in die hoofstuk *Weeklikse Opvolg van die Pionier*.)

As die pionier evangeliste ver bly, behoort die PEL een keer 'n maand of elke twee maande 'n langer vergadering te hou. Hy kan ook kontak behou deur briewe te skryf. Dit is wat die Apostel Paulus gedoen het. Dit is baie belangrik dat die PEL al sy pioniers van tyd tot tyd besoek en aanhou met spanvergaderings.

VI. Die Evangelisasie Dissipelskapsan

Die rol van die PEL is om sy lidmate op te lei om hulle bediening uit te voer. In elke gemeente het God sommige lidmate gegee met 'n spesiale gawe vir evangelisasiewerk en die begin van nuwe gemeentes. Die PEL sal potensiële leiers met hierdie gawe identifiseer. Die rol van die Pionier Leier is om dan hierdie manne en vroue apart op te lei met behulp van die **Pionier Evangelisasie** handleiding en ander goeie materiaal. Die span pioniers behoort deur die plaaslike gemeente erken te word as evangeliste. Die gemeente moet hulle daartoe verbind om vir hulle te bid, ondersteuning te gee en hulle uit te stuur om die nuwe bediening te begin.

Die doelwitte van die Evangelisasie Dissipelskapsanne

1. **Wen verlore siele.**
2. **Doop nuwe bekeerlinge.**
3. **Doen opvolgwerk en dissipeleer nuwe bekeerlinge.**
4. **Lei plaaslike leiers op waar 'n nuwe bediening begin word. (God sal self die nuwe leiers voorsien wat die Pionier Evangelis moet oplei.)**

5. **Organiseer, onder leiding van die Heilige Gees, 'n nuwe gemeente wat self-onderhoudend, self-regerend en self-vermenigvuldigend is.**
6. **Begin met behulp van die vermenigvuldiging ander bedieningspunte. Elke pionier sal 'n PEL word deur 'n eie span pioniers saam te stel en met 'n nuwe bedieningspunt te begin. Dit is die strategie om 'n kerkplant-beweging te begin.**

Aantekeninge:

VII Nege Grondbeginsels om met Sukses Gemeentes te Begin.

Donal A McGavran en Howard Snyder beskryf in hul onderskeie boeke Understanding Church Growth en Orientations for Starting Urban Churches die grondbeginsels vir suksesvolle kerkplant.

Hierdie beginsels is universeel en sal in enige land in die wêreld werk. Dit werk in groot stede en in dorpe.

1. **Identifiseer mense met die gawe om 'n nuwe bedieningspunt te begin.**

Elke gemeente het lidmate en evangeliste wat die gawe het van evangelisering en om 'n nuwe geestelike bedieningspunt te

begin. Volgens Efesiërs 4:11-12 is die taak van die PEL, of hy nou 'n pastor of gewone leier is, om die gelowiges toe te rus om hul bediening te kan verwesenlik.

2. Ontwikkel lidmate se leierskap.

Die ontwikkeling van die leierskap van gemeentelede is die premêre basis om 'n nuwe gemeente in 'n gebied waar daar nie 'n gemeente is nie, te begin. Daar is nie genoeg leraars geïndeneer om hierdie taak sonder die bystand van gemeentelede te verrig nie. Die hooftaak van die PEL is om gemeentelede in hul bediening toe te rus. **Efesiërs 4 : 11-12** sê dat God aan die gemeente “gawes gegee het”: *“apostels, profete, evangeliste, en herders en leraars.* ¹²*Sy doel daarmee was om die gelowiges toe te rus vir hulle diens en vir die opbou van die liggaam van Christus.”*

'n Predikant van 'n sekere gemeente het eenmaal gesê: As ek my lidmate toelaat om die doop te bedien, ens., wat sal ek doen?” Hierdie predikant het nie veel verstaan van wat die Bybelse rol van die predikant is nie. Predikante, sendelinge en leiers moet op twee belangrike rolle fokus in hul bediening:

- A Lei die lidmate op om evangeliste te wees.** Hierdie evangeliste sal die geestelike volwassendheid hê om pioniers te wees.
- B Lei plaaslike leiers en/of evangeliste op** wat die leierskap so gou as moontlik sal oorneem. Dit is essensieel dat hierdie leiers onderrig word in Bybelse leerstellings soos hoe om stiltetyd te hou, hoe om toe te neem in die geloof en hoe om deel te neem aan kerklike leierskap

3. Bekom 'n vaste Bybelse begrip van die kenmerke van die kerk.

Dit is onmoontlik om iets te begin as jy nie weet *wat* jy begin nie. Wat is 'n kerk? **'n Kerk is 'n groep gedoopte Christene wat verenig is met die volgende ten doel:**

- A Lofprysing (dit sluit in die bediening van die ordonansies)
- B Evangelisasie
- C Dissipelskap
- D Bediening aan die hulpbehoewendes
- E Gemeenskap van die gelowiges

Wat is die kenmerke van 'n kerk? Wat is haar karaktertrekke?

- A Self-regerend onder God se leiding
- B Self-onderhoudend onder God se leiding
- C Self-vermenigvuldigend onder God se leiding

4. Identifiseer ontvanklike gebiede

Een manier om vas te stel watter gebiede meer ontvanklik sal wees, is om te kyk of daar groot sosiale veranderinge voorkom. In hierdie gebiede sal die pionier evangeliste mense kry wat ontvanklik sal wees vir die Evangelie.

Nog 'n manier om mense te ontdek wat ontvanklik is vir die Evangelie, is om mense te vind wat as gevolg van 'n krisis 'n groot behoefte het aan die Here. Dit kan enigeen oorkom, ongeag sy sosiale stand. Soms het ryk mense groot konflik met hul

kinders as gevolg van dwelmmiddels en ander sosiale probleme. Die Evangelie bied 'n antwoord vir die nood van mense in alle sosiale klasse dwarsoor die wêreld. Dit is ons taak om hierdie mense op te spoor en Christus met hulle te deel.

5. Wees dringend wanneer jy die geloof in Christus deel.

Daar is niks belangriker as dit nie. Die apostels het 'n boodskap gehad van bekering en die aanneem van Christus vir redding. Hulle het hierdie boodskap met soveel dringendheid gepreek dat hulle die hele wêreld bereik het. Ons moet vandag dieselfde doen! **Psalm 126:6 sê: “Al loop hy en huil terwyl hy die saaisak dra, hy kom juigend terug terwyl hy sy gerwe dra.”** As jy nie 'n oes het in jou bediening nie, mag dit wees omdat jy nie reg saai nie. Vra jouself af hoeveel mense jou getuie is oor Christus verlede week gehoor het en uitgenooi is om Hom aan te neem. **Teenwoordigheidsevangelisasie** (om slegs teenwoordig te wees) is nie genoeg nie. **Proklamasie evangelisasie** (om net die goeie nuus te deel) is nie genoeg nie. Daar moet **oorredende evangelisasie** wees. **Oorredende evangelisasie** is wanneer jy probeer om 'n persoon te oorreed om sy lewe oor te gee aan Jesus Christus as Here en Redder/Saligmaker.

Wanneer laas het jy letterlik gehuil terwyl jy bid vir die redding van verlore nes?

6. Beklemtoon die begin van die gemeente in die huis.

Paulus het die Evangelie gebring aan Jode sowel as nie-Jode (heidene). Nadat hy die Evangelie in die stad gepreek het, het die nuwe bekeerlinge bymekaar gekom in 'n plek wat vir

almal gerieflik was. Soms het hulle hierdie samekomste gehou in die huise van nuwe Christene. By ander geleenthede het hulle 'n openbare plek gebruik soos 'n huis of 'n skool.

Hier volg 'n paar plekke waar hulle saamgekom het:

1. Hand. 16:40 **Die huis** van Lydia – Filippi
2. Hand. 17:5,6 **Die huis** van Jason – Tessalonika
3. Hand. 18:7 **Die huis** van Titus Justus – Korinte
4. Hand. 19:9 **Die skool** van Tirannus – Efese
5. Hand. 20:20 Paulus het **in die openbaar gepreek en ook van huis tot huis onderrig gegee.**

Paulus het slegs vir 'n paar weke in Tessalonika gepreek; nietemin het hy 'n erkende gemeente in die stad agtergelaat in die hande van die gemeente van Tessalonika.

Hy het twee jaar in Efese gebly waar hy in die saal van Tirannus (Handelinge 19 : 9) besprekings gehou het. **Wat was die gevolg? Al die mense in die hele Klein Asië het die Woord van God gehoor** (Handelinge 19:10,20). Paulus het die werk nie alleen gedoen nie! **Hy was altyd besig om lidmate te dissipeleer om gehoor te gee aan die Woord van God. 2 Timoteus 2:2 sê: “Wat jy my voor baie getuie is hoor verkondig het, moet jy toevertrou aan betroubare manne wat bekwaam sal wees om dit ook aan ander te leer.” Hierdie vers verduidelik die geheim van Paulus se sukses mooi: hy het Jesus se opdrag om “dissipels te maak” nagekom.**

In ons moderne samelewing, veral in die stede, is dit essensieel om die belangrikheid daarvan te beklemtoon om huisgemeentes te begin, as gevolg van die hoë pryse van eiendom. Christene voel oral die behoefte om bymekaar te kom om die Here te loof en met mekaar gemeenskap te hou. Veral aan die begin is geen spesiale gebou nodig nie. Deur huise te gebruik, kan die kerk groei sonder om die las te hê van huurgeld of van die koop van 'n gebou.

'n Voor-die-hand-liggende probleem wat veroorsaak word deur die koop van 'n erf, is die koste van eiendom. In dorpe kan mens dalk nog 'n plek van samekoms bekostig, maar in stede is dit dikwels nie die geval nie. Daarom is dit goed om aanvanklik huise, agterplase of ander soortgelyke plekke te gebruik.

Ondervinding het ons geleer dat bekerings toeneem wanneer 'n kerk geleë is in 'n natuurlike omgewing waar besoekers kan deelneem sonder om bedreig te voel. Dit is ook belangrik om daarop te let dat hierdie metode dit makliker maak om buurtes en stede binne te dring.

Een van die grootste probleme wat huisgemeentes kan ondervind, is eger dat dit gesien kan word as 'n tydelike aktiwiteit. Die groep kan hierdie aanvangstyd gebruik om geld te spaar sodat hulle later 'n saal kan huur of grond kan koop.

Ons doel is om nuwe bedieningspunte voor te berei om hul eie middele te gebruik sonder om op hulp van buite staat te maak.

7. Voorsien 'n genotvolle erediens waar die gelowiges gelukkig sal wees.

Wanneer ons in God se teenwoordigheid inkom, nader ons Hom met opregtheid. In Matteus 6:9-13 leer die Here ons om

Sy troon met lofprysing te nader. Dus is lofprysing ons respons op God se grootheid en goedheid. Ons fokus ons aandag op die volkomenhede van God, op wie **Hy is** (danksegging is 'n antwoord op wat God vir ons **gedoen het**) Hy is ewig, almagtig, alomteenwoordig, alwetend. Hy is EL-SHADDAI (EL=God, SHADDAI=almagtig, die Here die Almagtige). Hy is JEHOVAH JIREH (die Here wat voorsien). Hy is Jehovah Rophe (Die Here wat genees).

Daar is baie ander volkomenhede van God. Lofprysing is om God te aanbid vir Wie Hy Is. Dit is iets wat in 'n mens se hart lewe en wat op verskeie maniere manifesteer (na vore kom).

8. Moenie die mense met “eiendom” belas nie.

Dit is beter dat 'n gesonde kern Christene gevorm word voor sake soos die predikant se salaris, eiendom en 'n bou-projek vir 'n gemeente aangespreek word.

9. Maak gemeentegroei uit die staanspoor 'n prioriteit. Gebruik die volgende twee beginsels:

A Begin 'n goeie aantal gemeentes terselfdertyd deur lidmate op te lei vir die werk.

B Lei die gelowiges in die nuwe bedieningspunt op om 'n visie te hê om nuwe gemeentes te begin. Dit kan geleer word deur indirekte Bybelstudiemetodes te gebruik in die vorming van nuwe leiers of deur hulle op te lei in Storie vertelling en ander metodes.

VIII Ses sleutels tot groei nadat 'n gemeente begin is.

Hoe kan 'n gemeente groei nadat dit eers begin is? Daar is al baie boeke geskryf oor hierdie onderwerp en baie studie is daarvoor gedoen. Vir kerkgroei is daar egter ses basiese elemente wat absoluut noodsaaklik is. Hulle is:

1. 'n Gebedsbediening

'n Gemeente moet 'n stewige fondasie van gebed hê. Die leraars en ouderlinge moet nie net vir die gemeente sê dat hulle behoort te bid nie, maar moet hulle leer hoe om te bid. Die meeste Christene se probleem is dat hulle nie weet hoe om alleen met God te verkeer nie. Hier volg 'n paar voorstelle :

- A Pas die voorstelle wat in die praktiese afdeling van hierdie handleiding, "Die Pionier en Gebed", gegee word, in jou lewe toe.
- B Leer hoe om "die stem van die Here te hoor" en hoe om 'n lys te maak van sake waarvoor jy elke dag van die week wil intree. Dit is ook belangrik om 'n lys van lofprysing te maak, ens. Dit word in die praktiese afdeling van die handleiding behandel.
- C Begin die mense leer om te bid en om gebed in hul lewe toe te pas. Dit is een van die redes waarom Christene so min tyd in gebed deurbring, al hoor hulle so dikwels preke oor die noodsaaklikheid van gebed. Hulle weet nie self hoe om alleen met God te verkeer nie.

- D Begin gebedsgroepe in huise. Gebed hoef nie beperk te wees tot 'n eredienssituasie nie.
- E Eindig die erediens soms deur almal in klein groepies te laat kniel in gebed. Dit is baie belangrik in die ontwikkeling van 'n biddende gemeente.

2. 'n Lofprysingsbediening

Howard Snyder sê in sy boek *Guidelines for Urban Church Planting* dat 'n erediens vol vreugde waar mense gelukkig sal wees, nodig is vir kerkgroei. Dit is 'n universele beginsel.

Niemand wil deelneem aan 'n erediens wat herinner aan 'n begrafnis nie. Geloof sonder vreugde en geluk is nie ware geloof nie. Vreugde in 'n erediens met goeie musiek is aansteeklik. Dit beteken egter nie dat ons erediens wanordelik moet wees nie. Ondersoeke reg oor die wêreld wys dat gemeentes wat groei, in elke volk, die gemeentes is waar daar 'n gelukkige atmosfeer is.

Onthou dat musiek net 'n manier is van lofprysing en nie lofprysing is insigself nie. Dit is *ons* wat God loof, nie ons musiek nie. Musiek is 'n kulturele manier van lofprysing. Dit is nie nodig om 'n kultuur te vernietig om die Evangelie te kan bekend stel nie.

Ware lofprysing is om God te aanbid vir wie Hy Is. Lofprysing is iets wat in 'n mens se hart begin gebeur en wat op verskeie maniere tot uiting kom. Sommige kerke hou van tradisionele Gesange. Ander hou daarvan om koorjies te sing in lofprysing. Ons glo dat ons kulture moet respekteer en ook die sub-kulture van die plaaslike gemeenskap, en ons moet dit ook respekteer dat elke gemeente outonoom is. Maar, ongeag die

musiekstyl wat 'n gemeente verkies, dit is belangrik dat die erediens 'n gelukkige en meelewende tyd is. Dit is 'n feesviering van ons God.

Sommige kerke in Afrika gebruik simbale en dans na die voorkant van die kerk gedurende lofprysing. Dit sou verkeerd wees om te sê: “Julle moet dit nie doen nie, want dis nie hoe ons maak in die Verenigde State, Brasilië, Indië, of waar ookal nie.”

'n Kerk moet as deel van die erediens die doop en die nagmaal gereeld bedien. Dr. Charles Brock maak in sy boek *Indigenous Church Planting* die volgende waarnemings in verband met hierdie twee belangrike ordonansies:

Om te doop is die volgende nodig:

- A 'n Geldige kandidaat** – iemand wat hom bekeer het van sy sonde, en sy geloof stel in Jesus Christus as sy enigste Here, Redder en Middelaar. Daar is geen vers in die Bybel wat sê dat 'n baba gedoop moet word nie; dit word duidelik gestel dat net diegene gedoop moet word wat tot bekering gekom het. 'n Baba het nie die vermoë om Christus aan te neem as sy enigste Here, Redder en Middelaar nie.
- B 'n Geldige outoriteit** – 'n plaaslike gemeente wat self-regerend is, kan besluit wie hulle sal doop en wie nie.
- C 'n Geldige bedienaar** – Elke gemeente is outonoom en kan 'n persoon kies wat die doop sal bedien.
- D Die Geldige manier** – onderdompeling in die Naam van die Vader, die Seun en die Heilige Gees.

- E 'n Geldige doel** – om te simboliseer dat Christus vir ons sonde gesterf het, begrawe is en opgewek is uit die dood. Dit simboliseer ook dat ons dood is vir sonde en 'n nuwe lewe verkry het in Jesus Christus.

Om deel te neem aan die Nagmaal, is die volgende nodig:

- A 'n Geldige kandidaat** – dissipels van Jesus.
- B 'n Geldige outoriteit** – Jesus Christus. Hy gee aan gelowiges die opdrag om die Nagmaal te gebruik ter herinnering aan Sy dood.
- C 'n Geldige bedienaar** – die gemeente is outonoom en kan self die persoon kies wat die Nagmaal moet bedien. Dit behoort die pionier of 'n plaaslike leier te wees, of die gemeente kan haar eie lidmate kies om hierdie deel van die erediens te lei.
- D 'n Geldige doel** – om Christus se dood te herdenk en te verkondig totdat Hy weer kom.

Bowenel moet die prediking in die erediens handel oor **Die Woord van God. As die pionier nie ondervinding het in prediking nie, moet hy 'n Skrifgedeelte kies en die volgende ses toepassings maak:**

- A** Lees die vers.
- B** Verduidelik die geestelike waarhede daarvan.

- C Verduidelik hoe elke waarheid toegepas kan word in die lewe van elke toehoorder.
- D Gee 'n illustrasie van elke waarheid.
- E Doen dit met elke vers in die Skrifgedeelte.
- F Sluit die boodskap af met 'n uitnodiging.

Tensy die pionier baie ondervinding het en 'n uitstekende prediker is, is dit beter dat hy homself beperk tot 20 minute.

WAARSKUWING: Dit is beter om elke week vir 20 minute te preek vir 'n groep wat groei, as om vir 30 – 50 minute te preek vir mense wat nie meer kerk toe wil kom of hulle kerk wil aanbeveel by vriende nie.

Hy kan ook Bybelstudies en Storievertelling gebruik. Bestudeer die hoofstuk oor *Hoe om Bybelstudie Tuis te Lei* in hierdie handleiding en die hoofstukke oor *Storievertelling* om te leer hoe om 'n goeie boodskap te bring en Bybelstudies te lei.

3. 'n Evangelisasie Bediening

Om te groei, moet 'n gemeente 'n spesiale Evangelisasie Uitreiking hê. U kan die plan wat in hierdie handleiding is, of enige ander plan, gebruik. Die hoofsaak is dat die gemeente die inisiatief moet neem om die mense daarbuite wat 'n behoefte het daaraan om die Evangelie te verstaan, te ontmoet eerder as om te wag dat hulle 'n erediens moet kom bywoon op 'n Sondag. Die pionier moet 'n besoek- bediening hê wat lidmate oplei om die verlore wêreld op ander plekke as by die kerk te evangeliseer, met

die doel om hulle te wen vir Christus.

4. 'n Dissipelskapsbediening

Om te groei moet 'n gemeente 'n program hê wat nuwe bekeerlinge sal betrek, en wat plaaslike leiers een-tot-een of in klein groepies sal oplei. Die pionier sal hierdie leiers onderrig in die geloof en hulle toerus op praktiese gebiede soos gebed, hoe om te getuig, siele te wen vir Christus, 'n Tuis-Bybelstudie te lei, ens.

Dit is belangrik dat die pionier evangelis altyd die plaaslike leiers of jong bekeerlinge met hom sal saamneem wanneer hy uitgaan in die veld. Die nuwe gelowige wat deur hom gedissipeleer word, moet die pionier byvoorbeeld vergesel wanneer hy 'n Bybelstudie lei in die huise van mense wat Christus nog nie aangeneem het as Here nie. Die plaaslike leier behoort die pionier te vergesel wanneer hy uitgaan om sy eie getuienis te deel en mense te wen vir Jesus, ens. Niemand kan 'n persoon slegs in 'n klaskamer dissipeleer nie.

Goeie dissipelskap het twee geheime: Eerstens: lei mense op 'n een-tot-een-basis of in klein groepies op. Tweedens: dit is van kardinale belang om die mense in die veld in te neem saam met jou terwyl jy die Evangelie verkondig.

5. 'n Gemeenskapsbediening

'n Gemeente moet meelewende samekomste hê waar daar waarlik liefde onder mekaar is. Wanneer 'n besoeker die kerk inkom, moet hy die liefde van God ervaar en beleef dat die lidmate liefde onder mekaar het. Dán sal die gemeente groei. As daar bitterheid is, of haat en verdeeltheid, is dit onmoontlik vir 'n gemeente om te groei.

Harmonie en liefde is essensieel sodat besoekers die gemeenskap van die gelowiges kan beleef en aanvaarding kan ervaar.

6. Behoorlike Administrasie

'n Predikant van 'n gemeente in die VSA met 4 000 lidmate, is gevra: "Wat is die verskil tussen predikant wees van 'n gemeente met 40 lidmate en een met 4 000 lidmate?" Sy antwoord was: "Administrasie!"

'n Pionier moet sy lede oplei om God se werk te doen, en om nie alles alleen te probeer doen nie. Alhoewel 'n predikant alles in 'n kerk met 30 tot 80 lidmate kan beheer, sal daar 'n punt kom waar groei onmoontlik sal wees as hy nie die mense oplei in administrasie nie. Hy moet verantwoordelikhede deleger aan volwasse, goed opgeleide mense. Die premêre rol van die pionier sal dan een van opleiding wees.

Aantekeninge:

IX. Drie kenmerke van die Nuwe Testamentiese kerk

Die einddoel van die pionier evangelis is om onder leiding van die Heilige Gees onafhanklike gemeentes wat drie kenmerke het van die Nuwe Testamentiese kerk, te begin:

- 1 Self-regerend onder God se leiding.
- 2 Self-ondersteunend onder God se leiding.
- 3 Self-vermenigvuldigend onder God se leiding.

Ons sal elk van hierdie beginsels kortliks bespreek:

1. Self-regerend onder God se leiding.

Die beginsel van self-regering is baie belangrik vir mense wat glo in demokrasie. Ons gemeentes word saamgebind deur ons leerstellings en omdat ons wil saamwerk in evangelisasie en sending. Die gevolg van hierdie beginsel in die lewe van die kerk is so belangrik dat 'n mislukking op hierdie gebied die hele poging om 'n self-ondersteunende gemeente te begin, kan veryd.

Self-regering het geestelike verantwoordelikheid tot gevolg in die areas van self-onderhoud en self-vermenigvuldiging. As die verantwoordelikheid van self-regering nie in die hande van bekeerlinge geplaas word nie, sal dit die pogings om 'n nuwe gemeente te begin, versmoor.

Dis is feitlik onmoontlik vir die pionier evangelis om die versoeking te vermy om die nuwe gemeente te probeer regeer. Dit is net deur die krag van die Heilige Gees dat die pionier die verantwoordelikheid van prediking, lering en administrasie kan

oorlaat aan die plaaslike lidmate. Vanaf die oomblik wat die nuwe gemeente ontstaan het, sal dit beïnvloed word deur die pionier evangelis. Tog is dit die geméente wat die besluite sal neem, nie die evangelisasie organisasie of die pionier nie. Hoe is dit moontlik? Dit is moontlik omdat die pionier van nuuts af 'n self-regerende gemeente sal begin.

Party mense mag sê dat die gemeente te jonk is, nie genoeg lering het nie en nie genoeg ondervinding het om hul eie besluite te neem nie. Ten spyte van die feit dat 'n drie weke-oue gemeente nie die kennis het van een wat tien jaar oud is nie, behoort hulle soveel as moontlik eie besluite te neem onder leiding van 'n geesvervulde, wyse geestelike leier. Die rol van die pionier evangelis sal dié wees van 'n berader en nie 'n besluitnemer nie. Hy sal oriënteer en leiding gee en die nuwe gemeente keer dat hulle nie dalk fouteer nie. As hulle in 'n verkeerde rigting begin beweeg, sal hy sterk leiding moet gee om hulle op koers te hou. Tog moet die pionier evangelis die gemeente toelaat om premêre besluite te neem.

Ons moet 'n paar praktiese stappe uitlig:

- A Die pionier evangelis sal 'n stad binnegaan en siele vir Christus wen.
- B Hy sal Bybelstudies hou en basiese leerstellings onderrig deur gebruik te maak van die indirekte metode wat Charles Brock ontwikkel het, deur stories te vertel, of deur die gebruik van 'n ander metode.
- C Nuwe bekeerlinge sal gedoop word.

D As die pionier Hom toelaat, sal die Heilige Gees plaaslike leiers opwek in elke gemeente. In Handeling 14:23 sien ons hoe Paulus die proses hanteer het. Die leiers wat Paulus en Barnabas gekies het vir elke gemeente, was uit die gemeente self afkomstig. Paulus het gemeentes begin in Siprus (Handeling 13:4-12), Antiochië (Handeling 13:13-52), Ikonium (Handeling 14:1-7), Listra en Derbe (Handeling 14: 8-20). In elke stad het Paulus en Barnabas siele gewen, gemeentes begin, plaaslike leiers gekies en daarna verder gegaan. As ons dieselfde vertrou het in die Heilige Gees as wat hulle gehad het, sal ons ook dieselfde resultate kan sien.

E Die nuwe bekeerlinge sal Bybelse leerstellings leer.

F Die bekeerlinge sal saamstem oor die leerstellings en begin beplan vir 'n (nuwe) gemeente.

G Die groep sal hul eie leiers kies:

1. Predikant
2. Diakens en/of ouderlinge
3. Ander (wanneer nodig)

Die apostel Paulus het die versorging en oriëntering van die nuwe bekeerlinge oorgelaat aan die Heilige Gees en die genade van die Here. Hy het nie gedink dat dit nodig was om by hulle te bly om te keer dat hulle dalk val nie.

Om te verseker dat die gemeente self-regerend sal wees, moet die pionier nie vir die nuwe groep besluite neem nie. Hy kan leiding gee, maar behoort hulle toe te laat om hulle eie besluite te neem.

Dit sal die plaaslike leiers instaat stel om gouer leierskap te aanvaar. **MAAR HY MOET SEKER MAAK DAT DIE KERK SE LEER SUIWER BLY.** Selfs die apostel Paulus het briewe aan die gemeentes wat hy begin het, geskryf om valse leermeesters teë te staan.

Die pionier evangelis moet, voor hy enige nuwe bediening begin, die besluit neem dat sy doel sal wees om 'n self-regerende, self-onderhoudende en self-vermenigvuldigende gemeente daar te stel onder die leiding van God. Hy moet hierdie beginsel gedurig aan nuwe bekeerlinge leer.

2. Self-ondersteunend onder God se leiding.

'n Nuwe Testamentiese gemeente is self-onderhoudend. Die beginsel behoort van die begin af toegepas te word. Ons glo dat die gemeente sendelinge en predikante moet ondersteun. Predikante moet deur hul eie gemeentes betaal word, terwyl sendelinge se salaris betaal word deur 'n genootskap van evangeliese kerke. Leke-predikers verdien hul eie salarisse by hul sekulêre werk. Tog is alle mense afhanklik van die Here: predikante, sendelinge, die gewonde lidmaat; trouens, almal... Dit maak nie saak wat die omstandighede is nie, of wie die gemeente begin het nie, ons moet 'n gemeente begin wat haarself kan onderhou.

'n Nuwe gemeente is nog nie gereed om al die bedienings te hê wat meer gevestigde gemeentes het nie, maar enige gemeente het genoeg fondse om die basiese bedienings te onderhou en *alles* te doen wat God op daardie oomblik begeer vir daardie gemeente.

Daarom moet die pionier evangelis só 'n gemeente begin: een wat haarself en haar bedienings geheel en al sal finansier deur haar eie tiendes en offergawes. Die pionier moet die lidmate hier=

die beginsels leer deur sy gesindheid en aksies vóór hy begin organiseer in die nuwe gemeente.

As 'n mens die boek *Handelinge* lees, sien jy dat Paulus hierdie metode toegepas het. Daar is geen vers wat aandui dat die nie-Jode (heidene) deur die Jode of deur die gemeente in Antiochië onderhou is nie. Nòg die kerkgenootskap, nòg die moedergemeente het die middele om die nuwe gemeente te onderhou.

Melvin Hodges sê in sy boek *The Indigenous Church* dat 'n gemeente met tien gesinne wat hul tiende betaal, 'n voltydse predikant kan onderhou wat bereid is om op dieselfde ekonomiese vlak te leef as sy gemiddelde gemeentelid.

Die geestelike groei van 'n gemeente vereis self-onderhouding. As die pionier en die ondersteunende moeder=gemeente die nuwe gelowiges weerhou van die voorreg om te gee, en van die verantwoordelikheid om op te offer sodat die werk kan voortgaan, sal dit 'n swak gemeente tot gevolg hê. Die gemeente sal nie die inisiatief hê om die Evangelie uit te dra nie. In plaas daarvan om hulle tot God te wend om te voorsien in hul behoeftes, sal so 'n gemeente hulle beroep op die kerkgenootskap of die moedergemeente om hulle te help.

As 'n nuwe gemeente swaarkry en veg vir haar voortbestaan, groei dit. Sendeling Charles Brock verduidelik in sy boek *Indigenous Church Planting* dat die resultaat van ondersteuning van buite die gemeente, dieselfde is as wanneer 'n mens 'n skoenlapper sou help om los te kom uit sy kokon. Die skoenlapper *moet* self sukkel om uit die kokon uit te kom en die mens moet slegs toekyk. As hy ongeduldig raak en die proses probeer aanhelp deur die kokon oop te sny met 'n mes, kom die stryd tot 'n einde, maar die gevolg hiérvan is 'n swak hulpelose skoenlapper wat net 'n paar minute sal oorleef.